



# ZINU LAPA

FEBRUĀRIS/2018





## MĒNEŠA PERSONĪBA

Skaitļi mūsu dzīvē nosaka gandrīz visu. Un, skatoties tajos, gribu novelēt visiem ziedotājiem aktīvi turpināt savu cēlo darbu! Fakts, ka šajā gadā ar vietējo ziedotāju naudu piešķirto stipendiju skaits pārsniedzis ārvalstu ziedojumus, rada milzīgu gandarījumu. Jo tie taču ir mūsu Latvijas jaunieši, kas iegūst izglītību. Tādai jābūt lietu dabiskajai kārtībai, ka labums, kas gūts Latvijā, tepat arī tiek vairots. Un, kā teica Imants Lancmanis, tikai izglītība ir tā, kas dod iespēju atrast to, kas katrā jauniētī ir ielikts no dabas.

*Arnis Apsītis*

## STIPENDIJU JAUNUMI

### JAUNDIBINĀTĀS STIPENDIJAS



#### “Karšu izdevniecības Jāņa sēta” stipendija.

SIA “Karšu izdevniecība Jāņa sēta” ir Baltijā lielākā karšu izdevniecība, kas nodarbojas ar karšu un izglītojošu iespieddarbu sagatavošanu un izdošanu, bet arvien nozīmīgāku vietu līdzās tradicionālajai kartogrāfijai ieņem uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmu (GIS) pamata veidotu informācijas tehnoloģiju produktu un pakalpojumu izstrāde. Stipendiju vienam talantīgam studentam uzņēmums nodrošinās no 2018. gada 1. septembra līdz 2020. gadam.

### KANDIDĀTU IZVĒRTĒŠANA

#### Pieteikšanās jaunajam stipendiju konkursam.

Visa mēneša garumā kandidāti iesniedza pieteikumus uz 2018./2019. mācību gada stipendijām. Konkurss noslēgsies 1. martā un tad sāksies aktīvs Vitolu fonda padomes darbs kandidātu izvērtēšanā.

#### “Kluso varoņu fonda” stipendija.

20. februārī viens no “Kluso varoņu fonda” dibinātājiem Pēteris Bolšaitis tikās ar vēstures maģistrantūras un doktorantūras kandidātiem. “Kluso varoņu fonda” stipendija tika piešķirta Andrejam Gusačenko. Viņa izstrādātais maģistra darbs saņēmis Latvijas Akadēmiskās organizācijas Zviedrijā atbalvojumu, un tas ir bijis pamudinājums studijām doktorantūrā. Stipendija palīdzēs pētīt vēstures arhīvus Vācijā, Francijā un Amerikā.

# SARĪKOJUMI – TIKŠANĀS FEBRUĀRĪ



06.



15.



23.



14.



16.

# — VĀRDS BIJUŠAJIEM — STIPENDIĀTIEM



## ALEKSANDRS VOROBYOV

### IZLGĪTĪBA

2005. – 2009. Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas fakultāte, dabaszinātņu bakalaura matemātikā, pēcāk ieguvis vidusskolas matemātikas skolotāja kvalifikāciju.

2013. – 2014. LU Pedagoģijas, psiholoģijas un mākslas fakultātes, profesionālā maģistra studiju programma "Skolotājs", pēcāk doktora studiju programma "Pedagoģija".

### ATBALSTS

2005. gadā - Rigas Fonda biržas 10. gadadienas salidojuma stipendija

2006.-2008. - Guntara Kokoreviča stipendija

### DARBAVIETA

2007. – 2009. Laikraksts "Diena", žurnālists pētniecības nodaļā

2009. – 2014. Rigas Mūzikas internātvīdusskola, matemātikas un fizikas skolotājs

2013. – 2016. "Iespējamā misija", valdes loceklis

no 2014. līdz šim brīdim Mārupes vidusskola, matemātikas un fizikas skolotājs



### - Kā uzzināji par Vitolu fondu?

Es absolvēju Špoģu vidusskolu, kur strādā apbrīnojami iedvesmojoši skolotāji, kuriem patiesi rūp viņu skolēnu panākumi dzīvē. Tādēļ vairāki skolotāji ik pa laikam atgādināja, ka man noteikti jāpiesakās stipendijai. Par fondu varēja uzzināt arī no draugiem vecākajās klasēs. Manuprāt, tas ir ļoti raksturīgi Latgales cilvēkiem – par visām iespējām pastāstīt savējiem. Toreiz atbildu tikpat kā visiem kritērijiem: vidējā atzīme bija virs 9 ballēm, medaļas mācību priekšmetu valsts olimpiādēs un nācu ne no turīgākās daudzbērnu ģimenes. Pieteicos stipendijai, galvenokārt, lai palīdzētu vecākiem. Tolaik, taupīgi dzīvojot kojās un pašam gatavojot ēst, students varēja nedēļā iztikt ar 15 latiem.

### - Pastāsti par savu ceļu uz izglītības iegūšanu.

Es biju no tiem bērniem, kas nevarēja vien sagaidīt, kad beidzot varēs sākt iet skolā. Tik ļoti, ka sāku sekot līdzi tam, ko skolā mācās māsa, kamēr pats vēl biju sagatavošanās grupiņā. Kad mani klasesbiedri 1. klasē citīgi zīmēja ciparus, es jau mācēju reizrēķinu un vēlējos noskaidrot visu par kvadrātsakni. Pats īsti nesaprotu, kā maniem skolotājiem pietika pacietības ar mani strādāt.

Man ļoti paveicās ar matemātikas skolotāju – manai eksakti spēcīgai klasei to mācīja Anna Koroševska. Viņa bija iedvesmojoša personība, sirsnīga, draudzīga. Viņa fanoja par matemātiku, mīlēja savu darbu. Reiz braucām uz valsts matemātikas olimpiādi uz Rīgu ar vilcienu, un visu ceļu skolotāja man mācīja integrāļus. Viņas skaidrojumi man palika prātā uz mūžu. Kad biju 11. klasē, skolotāja saslima un nomira. Es atceros, kā paliku mēms no šīs ziņas, jo man nez kāpēc likās, ka viņa vienmēr būs kaut kur blakus ar savu nesatricināmo mieru, apskaužamo dzīvesprieku un viedo padomu. Man prātā atausa miljoniem reižu, kad man vajadzēja skolotājam pateikt paldies, bet man šķita, ka viņa jau tāpat zina, cik pateicīgs viņai esmu. Tagad to ļoti nožēloju.

Studijas bija īpašs laiks, jo man vienmēr patika mācīties. Mums bija lielisks matemātiķu kurss, joprojām ar daudziem kursabiedriem esam labi draugi. Man bija tas prieks un privilēģija mācīties augstāko matemātiku pie tādiem spīdošiem pasniedzējiem kā Agnis Andžāns,

Halina Lapiņa, Jānis Mencis, Baiba Āboltiņa, Svetlana Asmuss. Viņu lekcijas patiešām bija bauda prātam. Mēs ļoti citīgi piegājām mācībām, laužām galvu pie uzdevumiem līdz vēlai naktij. Tā bija vienreizēja pieredze.

### - Vai paralēli studijām strādāji?

Studiju laikā viens no sasniegumiem, ar kuru es ļoti lepojos, bija darbs Latvijas Universitātes Preses centrā. Mani aizrāva žurnālistika vēl skolas laikos – es allaž piedalījos skolas avīzes veidošanā, pat tiku pie laikraksta "Diena" balvas kā labākā pētnieciskā raksta autors skolas avīzē. Preses centrs deva iespēju intervēt daudzus cilvēkus, kurus es apbrīnoju. Piemēram, joprojām atceros, ar kādu satraukumu devos intervēt kvantu datoru pētnieku Andri Ambaini. Viņš jau tolaik bija vispasaules zīmols.

Otrajā kursā es aizgāju uz laikraksta "Diena" redakciju un pateicu Nacionālo ziņu nodaļas vadītājam Mārai Miķelsonei, ka vēlos šeit strādāt. Viņa bija manāmi pārsteigta un jautāja, vai es mācētu katru dienu iedziļināties arvien jaunās peripetijās. Ne mirkli nešauboties teicu drošu jā. Kā pārbaudes tēmu man iedalīja tobrīd aktualizējušos problēmu, ka neapzinīgāki autovadītāji gribēja sauļoties, tikko izkāpuši no sava auto. Sākumā bija cilvēki, kas smīkņāja par šo kāpu izbraukāšanas sāgu, taču mēneša laikā tā kļuva par samērā apspriestu tēmu. Tad jau man uzticēja krietni sarežģītāku kāpu apbūves tēmu, vajadzēja iedziļināties likumdošanā. Šis rakstu sērijas kontekstā kopā ar Raimonu Vējoni, kurš tobrīd bija vides ministrs, braucām kopt Pāvilstas pelēko kāpu, kas bija simbolisks atgādinājums betonētājiem par to, ka tas ir dabas liegums.

### - Kur tavs ceļš aizveda pēc studijām?

Man īsti nav iestājies posms "pēc studijām". Bakalauram matemātikā un dabaszinātnēs sekoja divu gadu mācības "Iespējamā misijā", kas pēc manas pieredzes ir līdzvērtīgas augstskolai. Mūsu iesaukuma reklāmas kampaņas sauklis bija "Piešķir paštrinājumu savai karjerai". To var redzēt pēc tā, ko mana iesaukuma misionāri šajos gados ir paveikuši.



Igors Grigorjevs vada Ogres 1.vidusskolu, Gatis Narvaišs attīsta pasaulē atpazīstu Latvijas inovāciju izglītībā *Eduro*, Kārlis Kravis izauklēja *Fizmix.lv*, Mārtiņš Gulbis izveidoja veiksmīgu populārzinātisku uzņēmumu *Laboratorium*. Sandra Bukovska nodrošināja tehnoloģisko pusi Latvijas prezidentūrai Eiropas Savienības Padomē.

Pateicoties misijai es sāku strādāt skolā. Pieteicos internātam, jo manā izpratnē tieši internātu skolēniem visvairāk vajag skolotājus, kuri aizrautīgi dara savu darbu un pamana katru bērnu. Šo skolu vadīja Maija Leipciga, kas ļoti mīlēja savu darbu un skolēnus. Skolai ir īpaša aura. Audzinātājam skolā jāuzkavējas līdz vēlam vakaram, tādēļ mēs kopā pildījām mājasdarbus, runājāmies par jauniešu mērķiem un problēmām, kopā svinējām skolēnu dzimšanas dienas.

### - Kā kļuvi par skolotāju Mārupes vidusskolā?

Paralēli darbam skolā es ieguvu vidusskolas matemātikas skolotāja un pedagoģijas maģistra diplomu. Manā kursā studēja arī Mārupes vidusskolas direktora vietniece Andžela Sokolova. Kādā brīdī viņa jautāja, cik liels patriots internātam es esmu. Lai gan man patika darbs internātā, Andželai piedāvājums veidot pašam savu vidusskolas programmu ar padziļinātu matemātikas apguvi bija noteicošais arguments – tas vienmēr bija mans sapnis, un to es negribēju laist garām. Tagad jau četrus gadus strādāju Mārupes vidusskolā par vidusskolā par matemātikas un fizikas, iepriekš arī programmēšanas skolotāju.

Vēl esmu audzinātājs brīnišķīgākajai pasaulē 9.a klasei, kuri sev savulaik izdomāja apzīmējumu *#teamvorobjovs*, par ko es joprojām nevaru rimties liksmot. Manuprāt, ar mani skolēniem esam labākie draugi, kas mani dara laimīgu. Man ir uzticētas divas matemātikas virziena klases. Šogad skolu absolvēs 12.klases skolēni, kuri ir mācījušies pēc manis veidotās programmas. Vēl es mācu matemātikā komerczinību un hokeja klasēs, kas ir ļoti dažādi un tādēļ interesanti stāsti.

Lielā mērā maģistra darba vadītājas Indras Odiņas perfekcionisms noteica manu

apņēmību studēt tālāk, tādēļ es joprojām studēju matemātikā – patlaban finišēju doktora darbu par pusaudžu matemātiskās kompetences veidošanu.

### - Ko tev nozīmēja stipendijas saņemšana?

Pirmajā studiju gadā es saņēmu *Rīgas Fondu biržas 10. gadadienas salidojuma stipendiju*, kuru izveidoja Rīgas Fonda biržas pirmais prezidents, tagad *NCH Capitals* vadītājs Kārlis Cerbulis. Savulaik mācīju Kārļa meitai Annai ķīmiju. Tagad viņa studē Tartu Universitātē, ģenerē idejas savam doktora darbam eksotisko dzīvnieku anestēzijā. Savukārt ar Kārļa dēlu Krišjāni kādreiz satiekamies padiskotēt par atvasinājumiem un integrāliem. Kādu dienu viņš būs spīdošs inženieris. Kārlis Cerbulis par šo jokojās, ka ar ziedojumu Vitolu fondam savulaik izdarījis precīzu investīciju, jo tagad bērniem ir labs skolotājs.

Fondu biržas stipendija gan bija vienreizēja akcija. Manam tā laika finanšu stāvoklim par lielu laimi viens no biržas salidojuma dalībniekiem, kādreiz arī tās prezidents un tagad *Clean R* īpašnieks Guntars Kokorevičs nolēma izveidot savu pastāvīgo stipendiju. Tobrīd viņam palika 32 gadi, viņš bija jaunākais Vitolu fonda mecenāts. Strādājot "Dienā", es uzrakstīju par Guntaru rakstu rubrikai "Personība" par mecenātisma kultūru Latvijā. Viņš tolaik vadīja siltumapgādes uzņēmumu *Dalkia Latvia*. Nācu viņu intervēt smalkā Vecrīgas ofisā ar stiklotām sienām. Kad beidzu darbu Laikrakstā "Diena", es satikos ar Guntaru un jautāju, vai ir vērts iemēģināt savus spēkus citās nodaļās. Viņš man ieteica apsvērt savu otru bērības sapņu profesiju – kļūt par skolotāju. No sākuma es nodomāju, ka tas nav nopietni, taču visādam gadījumam iesniedzu pieteikumu "Iespējamās misijas" otrajam iesaukumam. Kad manā dzimšanas dienā misijas direktore Zane Oliņa zvanīja man apstiprināt, ka esmu uzņemts misijā, Guntars bija pirmais, kuram par to

pavēstīju. Tagad skolā strādāju jau deviņus gadus, un varu viennozīmīgi apgalvot – šis Guntara padoms bija labākais padoms manā mūžā. Esmu absolūti laimīgs, ka man ir darbs, kuru es īsti nevaru saukt par darbu – tā ir mana aizraušanās, hobijs, dzīvesveids. Tagad nevaru iedomāties dzīvi bez skolas.



"Iespējamās misijas" skolotāji, kuri šogad tika Ekselences balvas finālā: Jānis Bukins (fizika), Kārlis Greitāns (ķīmija), es (matemātika), Aleksandrs Vorobjovs un Agnese Slišāne (ekonomika).

Kad Guntaram bija jau divi stipendiāti, viņš mūs abus uzaicināja vakariņās uz *Vincentu*. Es kā 2.kursa students, kurš visu ziemu konsekventi staigāja vienā pelēcīgā džemperī, biju diezgan pārsteigts. It kā jau ar to pašu nebūtu gana, taču tad pie mūsu galdiņa atnāca Mārtiņš Rītiņš, uzrunāja Guntaru vārdā. Es biju šokā – Guntars ir slavenība, un es par to nezināju. Tajā reizē es aizmirsu Vincenta priekšvēstuli lietussargu, taču es tolaik nekad nesaņemtos tur aiziet un par to pajautāt. Ironiskā kārtā "Iespējamās misijas" birojs vēl pavisam nesen atradās netālu no *Vincenta* – kad gāju kādās darīšanās uz biroju, ikreiz atcerējos par to, kā man bija bail iet tajā restorānā, jo man šķita, ka neviens neticētu, ka es varēju dienu iepriekš te vakariņot.

Par spīti ļoti aizņemtajam darba grafikam, Guntars allaž atrod laiku satikties ar saviem kādreizējiem un esošajiem stipendiātiem, kuru tagad jau ir prāvs pulciņš. Nupat visi tikāmies labdarības koncertā "Mūzika & Dzīvība. Vienoti par iespēju!" Tā mērķis bija palīdzēt savākt naudu onkoloģijas pacientiem.

### - Kas, tavuprāt, ir labdarība?

Šajā vārdā jau viss ir izteikts – dari kaut ko labu, neko par to nesagaidot pretī. Strādājot Mārupes vidusskolā, kur ir augstākās algas Latvijā, es varu atļauties labdarībai tērēt vairākus simtus eiro mēnesī. Skolas laikos varēju noziedot dažus latus no pusdienu naudas, lai izdotu klases avīzi. Varbūt mainās mērogs, taču gandarījums un gatavība atteikties no kaut kādiem labumiem sev ir tāda pati.

### - Kādi ir tavi nākotnes plāni?

Man ir viens draugs, kurš ar zināmu periodiskumu atgādina, ka man noteikti jākļūst par skolas direktoru vai vismaz izglītības ministru. Es katru reizi lādējos par to. Kur rodas šādi stereotipi? Esmu laimīgs, darot savu darbu, un ļoti ceru, ka būšu skolotājs arī pēc pieciem un daudz vairāk gadiem. Es arī ceru, ka mans darba prieks iedvesmos labākos absolventus kļūt par skolotājiem, jo patlaban Latvijā tā joprojām ir paveikšanās – tikt pie laba skolotāja. Tā tam nevajadzētu būt.

### - Ko tu ieteiktu jauniešiem, kuri ir sava ceļa sākumā?

Noteikti piesakieties stipendijām! Vitolu fonds ir palīdzējis tūkstošiem Latvijas jauniešu izstudēt, un kādēļ gan viens no nākošajiem nevarētu būt Tu? Studējiet cītīgi, veltiet tam visu brīvo laiku. Esiet sapņotāji – izvirziet ambiciozus mērķus, ticiet saviem spēkiem, runājiet ar cilvēkiem, kuri jūs atbalsta un saskata jūsu idejās potenciālu. Un esiet darītāji, tie mums tik ļoti trūkst. Vitolu fonds dara svētīgu darbu, jo pat vēl svarīgāk par finansiālu atbalstu jauniem, talantīgiem, ne tik nodrošinātiem jauniešiem, fonda komanda ļauj jauniešiem noticēt saviem spēkiem. Tas ir tik būtiski. Piemēram, Vitolu fonda valdes priekšsēdētāja Vita Diķe ir izskatījusi tūkstošiem jauniešu pieteikumu, aprunājas ar katru stipendiātu, katram zina, ko pateikt, un gadus vēlāk nekļūdīgi atceras vārdus. Mans vēlējums būtu ar savu nesavtīgu darbu uzrunāt arvien vairāk labu, devīgu cilvēku, lai vēl vairāk Latvijas jauniešiem varēti piepildīt sapni par augstāko izglītību.

Patiesā cieņā  
Aleksandrs Vorobjovs

# STATISTIKA

67% dzīvo kopmītnēs



Parējie stipendiāti irē dzīvokli kopā ar draugiem

91% STUDĒ BUDŽETA VIETĀS



243 EUR stipendiāta vidējie tēriņi mēnesī

TOP 3 STIPENDIĀTA IZDEVUMI MĒNESĪ

PĀRTIKA 108 EUR  
KOPMĪTNES 67 EUR  
SAB. TRANSPORTS 15 EUR



Janvārī veicām aptauju par stipendiātu ikdienas tēriņiem. Statistika veikta izmantojot stipendiātu aizpildītās aptaujas 2018. gada janvārī. Respondentu skaits - 648.

# SVEICAM FEBRUĀRA JUBILĀRUS!

Svinēt dzimšanas dienu nozīmē cildināt dzīvību un būt priecīgiem par to. Dzimšanas dienā mēs nesakām: "Paldies par to, ko tu esi izdarījis, pateicis vai sasniedzis." Nē, mēs sakām: "Paldies par to, ka esi piedzimis un atrodi starp mums!"

**Vilis Vītols**  
(Vītola fonda dibinātājs),  
**Juris Vītols Jr.**  
(Jura Vītola R. piemiņas stipendija),  
**Ināra Tetereva**  
(Mecenātes Ināras Teterevas stipendija mākslā),  
**Sigrīda Renigere-Indāne**  
(Annas un Dāvīda Mežciemui piemiņas stipendija),  
**Matīss Kukainis**  
(Matīsa Dāvja un Līgas (dz.Upeslācis) Kukaiņu stipendija),  
**Jānis Kārklīšs**  
(Valdas un Jāņa Kārklīņu stipendija),  
**Māris Pauders**  
(Pauderu ģimenes stipendija),  
**Maija Alksne**  
(Mācītāja Dr. Imanta Alkšņa stipendija).

**Renāte Dubure**  
(Gunāra un Renātes Duburu stipendija),  
**Aivars Sinka**  
(Pēterļa Pētersona un Aivara Sinkas stipendija),  
**Visvaldis Sniedze**  
(Visvalža un Māras Sniedzes stipendija),  
**Rasma Dinberga**  
(Kornēlija Dinberga piemiņas stipendija),  
**Atis Bredovskis**  
(Ata Bredovska un Balvas Kūlas-Bredovskas stipendija),  
**Irēna Sarma**  
(KPMG Baltics stipendija),  
**Kristians Hrgetič**  
(Kristiana Hrgetič stipendija).

MĪĻI SVEICAM!

# ZIEDOJUMI FEBRUĀRĪ

Sveicam Gunāru Dzeni un SIA "Kokpārstrāde 98" ar uzvaru konkursā!

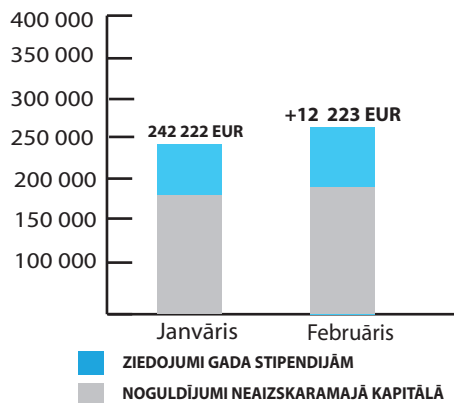
**Febuārī ziedojuši:** ERGO, Māris Slokenbergs, Inese Auziņa-Smita un Rodžers Smits, Kārlis Ķirsis, Inta un Edgars Bāri, Daina un Juris Lazdiņi, Juris Petričeks, Biruta Celma, Māris Plūme.

**Draugu stipendijai ziedojuši:** Elva Eglīte\*, Rita Kaimiņa, Andris Dārziņš, Astrīda Jansone, Mārcis Pauls, Raimonds Ritums\*, Ināra Krūmiņa.

\*ziedotājs ir bijušais stipendiāts.

MĪĻŠ PALDIĒS VISIEM ZIEDOTĀJIEM!

2018. GADĀ SAZIEDOTS  
254 445 EUR



www.vitolufonds.lv



info@vitolufonds.lv



+371 26022856



facebook.com/Vitolufonds

Nodibinājums „VĪTOLU FONDS”  
Lāčplēša iela 75-B, Rīga, LV-1011, Lat vija  
Reģ. Nr. 40008066477  
Danske Bank (SWIF T:MARALV22) LV55MARA2041000010515 (SE K)  
LV55M ARA0000107895700 (EUR) LV89MARA2041000027072 (AUD)  
LV55M RA00000107895700 (USD) LV96MARA2041000019283 (GBP)  
LV55MARA0000107895700 (CAD)